

ΣΥΝΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ ΜΕ ΧΡΟΝΙΟ ΝΟΣΗΜΑ

Η καθημερινότητα για το παιδί με χρόνια προβλήματα υγείας είναι περίπλοκη και δύσκολη. Τα κριτικά βλέμματα των συμμαθητών ενοχλούν το παιδί με τις εμφανείς συγγενείς ανωμαλίες. Ακόμη πιο δύσκολη είναι η σχολική ζωή για το παιδί που διαγνώστηκε με λευχαιμία και επιστρέφει στο σχολείο μετά από μακροχρόνια απουσία λόγω παρατεταμένης νοσηλείας.

Έντονη είναι εξάλλου και η ανησυχία των γονέων για την υγεία του, πολλοί οι προβληματισμοί για την εξέλιξη της νόσου, το μέλλον του παιδιού, την αντιμετώπιση του κόστους θεραπείας και αποθεραπείας, καθώς και την εξεύρεση του απαιτούμενου καθημερινού χρόνου για τη φροντίδα του.

Η συνεκπαίδευση του μαθητή με χρόνια νόσημα είναι ένα θέμα που δεν έχει απασχολήσει σε μεγάλο βαθμό την ελληνική εκπαιδευτική κοινότητα. Ο κυριότερος λόγος είναι ότι το «χρόνιο νόσημα» θεωρείται σαν ένα ζήτημα που απασχολεί τις ιατρικές κυρίως υπηρεσίες, χωρίς όμως να αναγνωρίζονται οι συναισθηματικές, κοινωνικές και εκπαιδευτικές ανάγκες του μαθητή που νοσεί. Εάν θέλουμε να κάνουμε λόγο για μια αναβαθμισμένη ποιότητα ζωής του παιδιού με χρόνια νόσημα δεν μπορούμε να μη λάβουμε υπόψη την παράμετρο της εκπαίδευσής του και της αποδοχής του.

Με ποιο τρόπο όμως μπορεί να επιτευχθεί η πλήρης συμμετοχή και αποδοχή του παιδιού με χρόνια νόσημα στο σχολικό του περιβάλλον;

Η συνεργασία μεταξύ οικογένειας-σχολείου-ιατρικού προσωπικού, η ενημέρωση εκπαιδευτικών και μαθητών, ο διορισμός ψυχολόγου/διαμεσολαβητή και η ύπαρξη νοσηλεύτη στο σχολείο, είναι μερικές από τις πιο σημαντικές παραμέτρους που μπορούν να οδηγήσουν σε μια επιτυχημένη σχολική φοίτηση των μαθητών με χρόνια νόσημα.

Μακρή Αρετή

Σχολική Νοσηλεύτρια